

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 45. Raymundi Lulli initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Raymundi Lulli initio.

Hic erat annus quo primum in Romanam curiam venit Raymundus Lullus postea tam cognitus fama tam ambigua. Majoricæ sub annum 1235 nobilibus ortus est parentibus e Catalonia advectis cum Jacobo Arragonum Rege, qui insulam Balearium Majorem sibi armis subjecit. Annos triginta natus animam ad melioris vitæ consilia appulit, cum Majoricæ esset regię domui præfectus, & matrimonio junctus, sed amoribus nefariis deditus. Quodam vespere suum ad lectum sedens, ac de foemina, quam amabat, cantilenam Catalonica lingua sua scribere orsus ad dextram Christum in cruce vidit, aut videre sibi visus est. Spectaculo territus ommissa cantiuacula sua cubitum concessit. Postridie eam denuo inchoans eandem iterum visionem habuit: Ita per unam hebdomadem quinquies factum brevi pauculorum dierum intervallo. Ultimo, cum petiisset lectum, noctem traduxit meditando, quid sibi vellet hæc visio? Post magnam mentis agitationem credidit Deum a se poscere, ut remisso rebus vanis nuncio ipsi se totum dicaret.

Boll. 30.
Jun. to. 23.

p. 644.

Vading.

1275. n. 10.

Sup. lib. 8c.

S. I.

Boll. p. 661.

Sæcul. XIII.

A. C. 1287.

Coepit igitur secum quærere, quodnam servitii genus Deo esset gratissimum? Et censuit illud fore, si pro ipso vitam daret Saracenos ad sanam religionem adducere studens. At in se ipsam descendens agnovit scilicet se ne grammaticam quidem doctum exequendi tam magni consilii adjumentis omnibus carere. Hæc eum consideratio graviter afflixit. Cogitavit tamen componere librum adjungendis Christo ethnicis aptiorem, quam qui unquam conscriptus esset. Hac in sententia obfirmavit animum, quanquam ignarus, quo rem modo aggredetur. Tandem Papam, Regesque ac Principes Christianos adire statuit & hortari, ut in variis regionibus cœnobia constituerent, ubi Arabica & reliquæ ethnicorum linguæ discerentur, & unde evocarentur viri apostolici, qui eos ad unius veri Dei notitiam cultumque perducerent.

Itaque postero mane templum ingressus, multas inter lacrymas oravit Deum, ut per ipsum perficeret, quod inspirasset. Vitæ mollis ac voluptatum consuetudo trimestri post hæc spatio in magno eum tepore detinuit. Sed die S. Francisco sacra in Majoricensi Fratrum Minorum templo Episcopi cujusdam hunc Sanctum amore Christi abdicasse omnia exponentis concione audita commotus, mox ven-

venditis bonis suis præter modica sustentandis cum uxore liberis reservata domum nunquam repetendam reliquit anno circiter 1266. Primum sacras peregrinationes obiens Rupem Amatoris in Cadurcensi agro ibique Dominam Nostram, S. Jacobum in Gallæcia, & alia loca religiosa adiit, semper Deo propositum commendans suum. Deingrammaticæ aliisque litteris quibusdam ad suum finem idoneis operam navandi gratia Parisios petitulo sui cognati amicitique ac præsertim S. Raymundus Pagnafortius, ut Majoricam rediret, persuaserunt anno 1267. Tum abdicata vestium elegantia, panno, quem invenire rudissimum potuit, amictus grammaticam, id est, linguam latinam, & ab empto mancipio Mahometano Arabicam didicit.

Novem post annis sive anno 1276 accidit, ut hoc mancipium impiam in Christum vocem absente Raymundo jaceret: qui re comperta ei alapam inflixit. Homo pessimus inde tantam concepit iram, ut quodam die, cum solus cum illo ageret, ejus stomachum cultro appeteret terrificam voce clamans: Peristi. Raymundus etsi non leviter saucius dearmatum ligari & in carcerem compingi jussit, dubius, quid de illo statueret: nam & nolebat eum necari, & vitæ timebat

Sæcul. XIII.

A.C. 1287

mebat suæ, liberum si dimitteret. Pre-
cantem Deus absolvit metu. Quippe
cum ille improbum adiret, is in carcere
sibi gulam laqueo, quo erat vinctus, fre-
gerat.

Postea Raymundus montem ab ædi-
bus suis parum remotum conscendit,
tranquillius ibi contemplationi rerum cœ-
lestium vacaturus. Ibi consumptis pœ-
ne octo diebus formam libri, quem con-
tra ethnicorum errores meditabatur,
mente concepit subito. Quod illustra-
tioni divinæ tribuens suum componere
librum instituit, quem primo magnam ar-
tem, tum artem generalem vocavit. Eo-
dem fine plures alios scripsit, principia
ibi generalissima explicans, e quibus de-
scendit ad notiones magis singulares pro
captu lectorum. Interea dum agebat in
casa, quam sibi hoc in monte construxe-
rat, & amplius quatuor mensibus inco-
luit, quodam die precibus occupatum in-
visit juvenis pastor egregia facie ac hil-
lari, qui ei de Deo, Angelisque ac rebus
cœlestibus unius horæ spatio tantum de-
liciarum exposuit, quantum alius per bi-
duum totum dicere illius iudicio non
potuisset. Hic pastor visos Raymundi
libros osculo appetiit in genua provola-
tus, ac Ecclesiam magnos inde fructus
capturam asseruit. Raymundus, qui pa-
storem nec conspexerat unquam, nec

memorari audierat, hoc ejus alloquium Sæcul. XIII.
A.C. 1287.
stupebat.

Rex insulæ Raymundum plures jam libros bonos contextuisse audiens, Cesseronem, ubi tunc erat, venire eum jussit. Eo delatum ipsum ac libros ejus per quendam Minorum Ordinis Religiosum examinari voluit: qui pias ejusdem meditationes in singulos anni dies admirabatur. Raymundus Cesserone librum conscripsit, quem nominavit artem demonstrativam, & publice ibi explicavit. Permovit Regem, ut in sua insula pro tredecim Fratibus Minoribus Arabicam docendis linguam coenobium conderet, & annuo quingentorum florenorum reddito instrueret. Tum ille Romam petiit, *Vading.*
Papæ & Cardinalibus futurus author, *1287. n. 2.*
similia ut monasteria, ubi discerentur linguæ, in variis orbis partibus extruerent, dotarentque. Sed Romæ comperiens Papam Honorium modo extinctum esse, Parisios versus iter suscepit, artem, quam a Deo accepisse se credebat, ibi cum aliis communicandi gratia: fluebat annus
1287.

§. XLVI.

Nicolaus IV Papa.

Apostolica sedes per reliquum hunc annum permansit vacua. Nam Cardinales

S 3

nales